

Nu de zomer voorbij is en de scholen weer begonnen zijn, ook in Indonesië, willen we u graag vertellen over wat er de afgelopen maanden zoal gebeurd is.

Heftig waren de aardbevingen op Lombok, waar veel slachtoffers zijn gevallen. De bevingen waren ook duidelijk voelbaar op Bali. We stonden dan ook in regelmatig contact met onze contactpersoon Yogi. Ze vertelde ons dat de mensen angstig en onzeker waren en slecht sliepen door de hevige aardschokken. We hopen en wensen dat de rust mag terugkeren en deze natuurrampen zich niet herhalen.

Java

Van één van onze contactpersonen in Solo kregen we weer een overzicht van de kinderen die we in dit schooljaar steunen met hun scholing. Er zijn drie nieuwe kinderen, die in de plaats komen van de kinderen die klaar zijn met hun opleiding. In totaal steunen we op dit moment 22 kinderen in Klaten en Solo.

De vrouwencoöperatie Lidia in Solo was deze zomer ook actief met activiteiten binnen de gemeenschap. Zo zijn er contacten met andere coöperaties waarmee hun ervaringen worden gedeeld. Lidia loopt voorop waar het gaat om inkomsten genererende projecten - waardoor vrouwen in hun eigen inkomen en dat van hun gezin kunnen gaan voorzien - en in empowering van vrouwen, vrij vertaald als het versterken van vrouwen waardoor ze invloed kunnen gaan krijgen op hun eigen situatie en hun omgeving en daarin ook keuzes kunnen gaan maken.

De afgelopen maanden zijn er weer een aantal trainingen gehouden, o.a. vakgerichte trainingen, zoals het telen van planten in water en het opzetten en bijhouden van een administratie. Een training 'political education' is speciaal georganiseerd met het oog op de komende verkiezingen.

Lidia deed mee aan een competitie tussen verschillende coöperaties in Solo city, deze competitie was vooral gericht op het gebied van organisatie. Lidia werd nummer één en de voorzitter mocht een mooie trofee ontvangen uit handen van de burgemeester.

De vrouwencoöperatie Kembang Wangi in Musuk op de helling van de vulkaan Merapi organiseerde in de tweede week van september een weekend vol met trainingen. Het weekend van afgelopen jaar was een groot succes en daar werd nu op voortgebouwd. De deelname was groot; vorig jaar deden drie vrouwengroepen mee, nu waren het er vijf en in het totaal een kleine honderd vrouwen!

Er werd veel aandacht geschonken aan het versterken van hun netwerken.

Er was een training in gebruik van de smartphone, deze is voor meer dingen te gebruiken dan selfies maken en Facebook. Ook werd gewezen op de gevaren van de sociale media en de nadruk gelegd op een 'wise online' gebruik van internet.

Tevens was er een training in sociale vaardigheden en samenwerken, onder andere in de vorm van samen zingen.

Het afgelopen jaar werd geëvalueerd. Op de foto is te zien hoe de verschillende doelstellingen worden weergegeven, de roze zijn nog niet helemaal behaald, de blauwe zijn behaald. Aan de nog niet behaalde doelstellingen wordt nu verder gewerkt.

Voor het komend jaar zijn ook weer plannen gemaakt. Het is goed te vermelden dat de overheid achter deze activiteiten staat en het steunt.

De vrouwen hebben in briefvorm hun ervaringen gedeeld. Er wordt nu geprobeerd deze brieven te bundelen en in een boekje uit te geven. Op die manier kunnen er meer vrouwen bereikt worden en gemotiveerd om mee te gaan doen.

www.sri-indonesie.nl
info@sri-indonesie.nl

IBAN NL76 TRIO 0212 3125 61

KVK 53227883

ANBI-verklaring

Kembang Wangi trainingsweekend

Ook steunen we sinds juli 2018 een nieuw project en wel in Jakarta. In de hierna volgende bijdrage van onze nieuwe contactpersoon Roanne van Voorst kunt u er meer over lezen. Het is een project dat geheel binnen de doelstelling van SRI valt, namelijk scholing van kinderen die anders geen kans hebben.

“Als je voor een dubbeltje geboren bent, kun je nooit een kwartje worden.” - gelukkig gaat dat oude Nederlandse gezegde niet altijd op in het huidige Indonesië, want wat zouden er dan een hoop eeuwige dubbeltjes rondlopen! Indonesië is een land waarvan de economie het, in vergelijking met veel andere landen in Zuidoost-Azië, helemaal niet zo slecht doet. Alleen wordt de rijkdom niet erg eerlijk verdeeld. In hoofdstad Jakarta, waar ik jarenlang onderzoek deed - eerst voor mijn promotieonderzoek en daarna voor vervolgonderzoek - staan de luxueuze winkelcentra (shopping malls) en kantorencomplexen naast enorme sloppenwijken. Met de kinderen uit de straatarme kampong waar ik lange tijd woonde, keek ik weleens naar die hoge torens.

Daar zouden ze ook wel willen werken, verzuchtten ze dan. In een mooie kledingwinkel, of - beter nog - in een ‘echt kantoor’. Als ze dat zouden bereiken, dan zou het leven goed worden: daar krijg je lunchpauzes, pensioengeld en een goed inkomen.

Niet zoals dat schamele loontje zonder enige arbeidsvoorwaarden dat hun ouders kregen voor de gefrituurde snacks en het zelfbereide eten dat ze op de markt en op straat verkochten. “En denk je dat je kans hebt op zo’n kantoorbaan?”, vroeg ik mijn jonge burens dan vaak. “Het kan wel, kakak (grote zus) Roanne, maar dan heb je wel eerst een goed schooldiploma nodig! Je moet Engels kunnen spreken, en toeristen aan durven spreken, en goede docenten hebben gehad.”

En dat is allemaal nog niet zo makkelijk te verkrijgen, voor de allerarmsten in de stad. Dat goed onderwijs de beste manier is voor sloppenwijkkinderen, om kans te hebben op een redelijk-betaalde baan en daarmee op een betere toekomst, daar is eigenlijk iedereen het over eens. Ouders sparen vaak al hun zuurverdiende geld voor de scholing van hun kinderen; de overheid subsidieert de lagere school voor de armsten in de samenleving. Maar dan nog is scholing soms te duur voor gezinnen - schoolboeken, verplichte uniformen en het vervoer naar een school (soms aan de andere kant van de stad gelegen) vormen samen een hoge kostenpost.

Daarom zetten de Indonesische Widya Tuslian en de Nederlandse Gustaaf Reerink een school op voor de meest kansarme kinderen in Jakarta. Hun goedopgeleide docenten werken er vrijwillig, zodat de kinderen kwalitatief hoogstaand onderwijs krijgen in Engels, leesvaardigheid en handenarbeid. Materiaal is gratis, zodat kinderen waarvan de ouders geen boeken kunnen betalen, ook mee kunnen doen. De school is sinds 2014 in de wijk Cipete, en er doen tot dusverre zo’n 30 kinderen mee in het onderwijs.

Tijdens mijn onderzoek leerde ik Gustaaf kennen: hij werkte in Jakarta als advocaat en consultant op het gebied van wetgeving. Tijdens dat eerste bezoek en de latere ontmoetingen spraken we meerdere malen over de opgezette school. We zijn er beiden zeker van, dat de beste wijze om kansarme kinderen te helpen, via onderwijs loopt. De school van Gustaaf heeft hard hulp nodig te hebben: voor de huur van de locatie, voor nieuwe boeken, en voor andere materiële steun voor de kinderen, die staan te springen om naar school te mogen.

Sinds juli 2018 steunt SRI deze school voor kansarme kinderen in Jakarta.

En, volgend jaar hopen Janny en Willemien op hun reis naar Indonesië ook de school te bezoeken.

Sinds antropologe en schrijfster Roanne van Voorst jarenlang in een van de armste en meest overstromingsgevoelige wijken van Jakarta woonde en onderzoek deed, probeert ze zich in te zetten om kwetsbare groepen in de stad te helpen.

Zij is ook de auteur van het boek ‘De beste plek ter wereld, leven in de sloppen van Jakarta’.

Uitgeverij Brandt,
ISBN 978 94 9203 32 9

Bali

Op Bali is de verhuizing en ingebruikneming van het nieuwe gebouw van Sjaki-Tari-us, school voor kinderen en tieners met een verstandelijke beperking, feestelijk gevierd.

De school draait goed en heeft veel nieuwe aanmeldingen gekregen. Inmiddels zijn er 65 kinderen en tieners, waardoor de klassen nu te groot zijn. Er wordt druk gewerkt om nieuwe klassen op te zetten, wat betekent dat er een andere indeling gemaakt moet worden: in de ochtenden de kleine kinderen, daarna de groteren. Dit betekent ook dat er meer teachers en assistenten nodig zijn, die op hun beurt weer extra trainingen moeten krijgen.

Veel werk aan de winkel dus in dit nieuwe seizoen!

Na de Balinese grote feestdagen is het kinder-tekenprogramma Rare Kemoning ook weer verder gegaan. Zoals we eerder schreven is dit een mooi voorbeeld van een project, dat na een klein steuntje in de rug bij de start, zelfstandig verder gaat en ondersteund wordt door de plaatselijke gemeenschap.

Van enkele contactpersonen kregen we bericht dat de via hen gesteunde kinderen een goede start in het nieuwe schooljaar hebben gemaakt.

Nederland

In Nederland waren de afgelopen tijd ook diverse activiteiten.

Over de SRI en de activiteiten hebben twee bestuursleden verteld bij een senioren groep in Wassenaar, waarbij ze hun verhaal konden illustreren met een mooie fotoserie. Zo ook op een bijeenkomst van de Soroptimistclub 's-Gravenhage.

De Indonesische dag begin juni was een prachtige dag met veel ontmoetingen, gesprekken, lekkere hapjes en mooie spullen: het was een ware koempoelan met zelfs zonnig weer!

Op de website zijn inmiddels de beschrijvingen van de projecten aangevuld met de activiteiten van de afgelopen periode en hebben we een privacy reglement opgenomen vanwege de AVG, de Algemene Verordening Gegevensbescherming, die 25 mei in werking trad. Zie www.sri-indonesie.nl.

Alle activiteiten zijn niet mogelijk zonder het meeleven, het meewerken en de materiële steun van onze sympathisanten en vrijwilligers. Daarvoor willen we ieder van harte bedanken en hopen we ook de komende tijd dit te mogen ervaren. *Terima kasih banyak!*

Rare Kemoning

Indonesische dag, het SRI-bestuur in door de vrouwen van Lidia gemaakte kleding.